

המזבח, ממנו היינו למדים גם שיהיה הדבר בכהנים כשרים, שכן אין להעלות על הדעת, שזר יקרב לגבי מזבח, ואם כן, על כרחך הכתוב הראשון לא בא ללמד שתהא ההדלקה על המזבח, [אלא מלמד על מערכה שלישית של קיום האש, כדעת רבי יוסי ורבי מאיר].

ושני הדינים הללו, שתהא ההדלקה בראש המזבח, וכן שתעשה על ידי כהנים כשרים, שניהם **למדים מהכתוב**, "וְנָתַנוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל הָאֵשׁ" (ויקרא א' ז), **שמשמע ממנו**, שתהא ההדלקה על המזבח, ותהא על ידי כהנים בכיהונם.

ורבי יהודה לא קיבל את הקושיה שהקשו עליו, כי אמר, אף על פי שאמרה תורה שתהא ההדלקה בראש המזבח, ודבר פשוט הוא שאין זר קרב למזבח, מכל מקום הוצרכה ללמד שתהא על ידי כהנים בכיהונם, שלא תאמר, יעמוד זר בארץ, ומשם ידליק על גבי המזבח.

איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב

לדעת רבי מאיר, אברים ופדרים של אתמול שלא נתעכלו כל הלילה, אין נותנים אותם על המערכה הגדולה, אלא **עושים להם מערכה רביעית בפני עצמה** כפי שנתבאר.

וחכמים חולקים עליו **ואומרים** שלא היתה מערכה רביעית לצורך זה, אלא היו כשהיו מוציאים אותם ממערכה גדולה [עד אחר הקרבת תמיד של שחר] **היו מסדירים אותם על הכבש או על הסובב**^א **ומסדירים את המערכה הגדולה ולאחר הקרבת התמיד היו מחזירים אותם למערכה הגדולה**. ועניין זה, שהיו מחזירים את האברים של אתמול למערכה גדולה, , למדוהו חכמים מהכתוב "וְלִבֶּשׁ הַפֶּתַח מִדֹּד בְּדֹ וּמִכְנָסָי בְּדֹ וְלִבֶּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצְל הַמִּזְבֵּחַ" (ויקרא ו' ג'), אם אינו ענין לתחילתה, ללמד שיש לעשות מערכה ראשונה לצורך הקטרת אברי היום, שהרי כבר נאמר "הוא העלה על מוקדה", ענין הוא לסופה, ללמד שאף לצורך הקטרת אברי אתמול היא נעשית.

^א אבל על גבי יסוד, לא, דאם כן היה נפסל בלינה, אם ירד, אבל סובב, שהוא מחצי המזבח ולמעלה, הרי הוא כמזבח, ואין לינה מועלת בראשו של מזבח, וכן כבש. ריב"א. ועוד אפשר, דאיסור יש להורידו מן המזבח, אבל כשסודרן על הסובב והכבש, לא מיקרי ירידה. [תוס']